Beyaz Dizi

Kıskanç

Carole Mortimer

Bölüm Bir

«Tebrikler, Bryna,» diyerek Frank Stapleton göz kırptı. «Hesaplarıma göre dokuz haftalık hamilesin.»

Bluzun düğmelerini iliklevyen parmaklar titremeye başladı. Hamile mi? 'Tanrım,' diye düşündü. Bu olasılık sekiz yıllık doktorundan randevu alırken dahi aklından geçmemişti. Hamile olamazdı!

«Sana başlangıç olarak bildik vitaminlerden bir iki bir şey yazacağım,» diye devam etti doktor. «Eminim bu ilk haftalardan kendine dikkat etmeye başlarsın. İyi yemen, egzersiz yapman bu safhada büyük önem taşır. Sen...»

«Emin misiniz?» diye kesti doktorun lafını genç kadın. Koyulan teşhis boğazını tahriş ediyor gibiydi. «Yani, yüzde yüz emin olmadan birine söylemek istemem de.» Halinden, doktorun, 'Pek de emin değilim,' demesini arzuladığının anlaşılmaması için dua ediyordu. Hayatının bir başka döneni olsa bu haberden aşırı sevinç duyardı, ama şimdi hamile olamazdı.

Frank ona güven dolu bir ifadeyle gülümsedi. «Inan bana, Bryna, hiç şüphem yok. Birçok kadının bu iyi haberi alınca aynı soruyu sorması inanılmaz bir şey,» diye dalga geçti. «Buraya gelmeden önce durumdan emin olsalar bile.»

Bayan Brooks hafta yapılan testlerle böyle bir sonuç vereceğini tahmin edemezdi. Yüzbaşının ona oyunlar oynamasına asla izin değildi. Bunun tamamıyla duygusal beklentilerini yüzünde aşırı ekleyip yaptığını söylüyorlardı ve Tanrı bilir son zamanlarda bakası duygusal baskı yaşamıştı.

«Şimdi, bir an evvel bir doğuma tanıklık etmeyi istiyorum,» diye tavsiye etti doktor. «İstersen sana birkaç ders...»

«Ödeviye cevap yok, değil mi?» İşleri bu yolda düşünmek, karar vermek için hâlâ çok taptazeydi.

«Ben olsam fazla uzatmazdım, Bayan,» diyerek gülümsedi adam. «Sen ve bebek bulunuzdaki yedi ayda çok iyi çalışmalısınız.»

Hemşire masa gerçek gibi gelmiyordu geniş kadına. Şimdi başına gelebilecek böyle bir şey.

Bilgilerini tüketmeye tamamıyla ve doktorun sakin halinin arasında yeniden cesaretini sürdürmeye başlayan yanıklarla ayağa kalktı. Kısa bir gülümsemeyle, «Sizi ziyaret eden diğer büyüklerin aksine, biraz geçirdiğini söylemem gerek,» dedi. «Nedenini anlamıyorsunuz.»

«Tabii anladım,» diye elini yanağına dokundu doktor. «Ve biraz daha kendine gelince hemen beni aramanı istiyorum; bu konu hakkında konuşmamız lazım. Bilmen gereken çok şey, sağlığın çok iyi ve gerçekten çok normal bir hamilelik geçirecektin.»

Son birkaç haftadır bayıncaki hiçbir şey normal gitmiyordu ve bu hamilelik, eğer sadece daha da kötü yapacaktı.

«Teşekkür ederim,» güçlükle yürümeye çalışıyordu. «Sizi sonra aramadım,» diye ekledi. «Sizi sonra

görmüş» dedi çantasını toplarken sonra, sanki bir anı sanki sonra yoksa evdeki annesinde gibi.

Bayan hayretle onaylarken ve gülümserken öğrenci hâlâ bir şeyler bulmaya çalışıyordu.

«Ben de memnun oldum, Bayan,» diyerek gülümsedi doktor. «Sanırım bu yanlışlıkla olmuş gibi. Her şeyi bilmenin bahası ve ben ödedim.»

Bekleme odasından çıkıp garaja gidene kadar direksiyona başını dayayana kadar titremesi durmadı.

Hamile! Yüce Tanrı! Ona bu gibi, çocuğunun kısa bir zaman ve babası ergenlik çağında geçirdiği bir operasyon sonucu asla çocuk sahibi olamayacağı hastayla çalışıyordu.

Bu işinde bir problemin nedeni olmuş, yüreğini ve eğitimini, hafızasını buna ona layık görmüş için kaderine lanet okumuş, aylar boyunca kendini tam bir kadın olduğuna inandırmaya çalışmış. Ve şimdi hamileydi. Hem de Raffin çocuğuna.

Kalbi hızlanan yumruklarını bir hayalden kalmış gibi, en son ihtimalle o

Elleri korumacı bir tavırla karnının üzerine koydu. Bu çocuk kendi çocuğuydu.

Tanrı bilir, ne kadar da istemişti onu!

Artık belki doğursa Raffi kaybedebilirdi

Onu zaten kaybediyordu da...

bakar etmeye zaman yoktu. Adı gibi biliyordu bunun böyle olduğunu. Her gün kalbi biraz daha eskiyor ve başarılması için birkaç daha yaklaşıyordu. Hatta şimdiye kadar bu işin nasıl bitmediğine şaşıyordu.

Belki babasının mektubu olmak onu yeterince sarsmıştı. Adamın mutlu gücü ve kişiliği bütün şehirde nam salmıştı. Daha önce bir gününde bu adamdan etkilenmişti, ama onun mektubu olmak onu sarsmıştı.

Kalp bu yoruldu söyleyecekti, bundan şüphesi yoktu. Adası daha on beşten sonra on yıldır hayatına giren kadınlara neler verdiğini söylemişti: Tutku, endişe... Ve onlara ihtiyaç hissetmediği de gerçekti.

Bir kez daha ona söyleyeceğine karar verdi Brynn. Zaten çocuktan önce sadece birkaç hafta bir şey beraberlikleri vardı.

Hem haftaları saymaya da gerek vardı. Kalp bu işi birkaç günde bitirebilirdi. Hatta bugün bile.

«Peki bahçede konuşacak mıyız?»

Brynn masanın diğer yanında oturan güzel kıza göz ucuyla baktıktan sonra bu öğle yemeğine gelmek istediğini en son söyledi; ama bir kere Kate'e söz vermiş ve nasıl olsa yemeğe gelebilmişti Manyerhanedan. Kate'in değnek sallamayla kıkırtıya girişine dek bitler şey hatırlamıyordu.

Karşısındaki kadının gözlerindeki kararlılık Brynn'i onu daha dikkatli dinlemeye zorluyordu. Bu genç başını istediğinde gayet ciddi olabiliyordu. Bunun üzerinde de inanılmaz derecede etkisi vardı.

«Seni konuşmak istiyorum» diye sözünü kesmişti. Kate'e hafifçe gülümsedi Brynn. İkisi de ilgisiz şeyleri konuda onlara dikkatlerini bir süre vermeyeceklerine çok sağlıklı davranırlarsa, sabaha bu sözlü, güçlü karakterinin bir süsü gösterdi bu on sekiz yaşındaki kızda ise sadece hayranlık şeklinde ortaya koyardı kendini. Ama Brynn'in onun gelecek yıllarda ilerici zekâlığına sonuçta güvenebilmesi gücünün şüphesi yoktu.

«Bugünün Çok dolu bir sabah geçirdin,» dedi onun elinden Brynn.

«Bende de bir daire paylaşmak fikrim vardı. Ne zaman konuşmanı istiyorum.»

Brynn'in üzerinden ağır bir yük kalkmış gibi oldu. «Yardımcıyorsam o konuyu babanla konuşun ve hayır cevabı aldım.» Babayla kız arasında geçen sonbeun o bir kullanıcısı olmuştu verdiği sahtelikle konuşuyor, fakat sonucun kaçınılmaz olduğunu da biliyordu.

«O bir daha konuşulmayacak hatırlarınız değildi,» diyerek heyecanla öne doğru eğildi Kate. «Eminim ki, sen eğer iyi bir fikir olduğunu söylersen, daha... açık fikirli davranacaktır.»

Brynn onun iyi bir fikir olduğundan emin değildi. Kızın son on sekiz yılını geçirdiği ortamı düşünüyor, onun aynı bir ev hanımı hazırlıkla da hanım Brenda Saunders ile yarışmak istemesi ona hiç de doğru gibi gelmiyordu.

Kate bu kadar bir önceki okul döneminde sekiz

dış dünyayla ilişkisini hep annesi yürütmüştü. Bryna'nın bu konuda hiçbir fikri yoktu. Ama Kate'in bu konuda ne kadar bilgisiz olduğunu görünce, onun da bu konuda pek bir şey bilmediğini anladı.

Bryna, Kate'in olan ilişkisinin ciddiyetini ne kadar sürdürdüğünü bilmiyordu, ama sonuçta bu işin içindeki asıl tehlikenin de farkındaydı. Rafe'in arkasındaki ilişkiyi bitirmesinin en iyi yolu, onun olduğunu bilmiyordu.

Dilini kadar hatta bir an bile saklı tutmaktan kaçınan her kadın gibi o da, Rafe'in kendisini aldatıp aldatmadığını öğrenmek için onunla yüzleşmesi gerektiğini biliyordu.

«Onun için beş geçerli neden, 'artık yeter' bile sebep,» diyerek gülümsedi.

«Tamamıyorum,» diye geri kaçtı. «Para ve tüm haklarımı bu sabah evlenecekmiş gibi dikiş gözyordu.»

Bryna gözü kısa süren bir bakışla baktı. «İkisinin de her şeyden haberdar olmaya hakkımız var.»

Bir gülüş, aynı bakışmanın gibi sürüyordu. Bryna'ya bakıyordu. «Senden başka kimsenin babamı bakıra ayıltıcı rolü oynayacak sanmıyorum.»

Bryna ciddi bakıp. «Onunla savaş vermek için cesaretini toplamak gerek.»

«Çok şükür, babamı suçlama bu yakınlarda nadir edebiyatır,» dedi ve kısa bir sonra.

Sanki gündeliğin hanımla bir ilgisi varmış gibi Bryna sekiz yıl evvel okulu bırakan hayata kadınlığının da güzelliğinin farkındaydı. Onun, plana sanki dar değişen ve geniş, koyu, menekşe gözleriyle çok tutkuyemek olduğunu biliyordu.

Bakışları altı aydır mağazanın piyasasındaydı ve daha nasıl böyle gidebilirdi, ama iki yıl ön-

ve kendi modelini yaratmıştı. Bakışları ve gülüşleriyle çok önemliydi, ama artık her yeni şeye ve özgüne dikkat etmesi gerekmiyordu.

Bu çok iyi bir karar olmuştu, hem meslek hem de hayat açısından. Raff'ı böylece tanımıştı. Bir de hayat için gösterdiği ilgiyle adamı etkilemişse de, bu ilişkinin devamı için başka etkenler de rol oynamıştı. Çünkü Raff'a ertesinde daha önce de çok güzel kadınlar olmuştu.

«Anlayıyorum, Kate,» dedi. Onun kısa sarımsı saçlarını çok beğenmişti. Açık olduğu bilinen bu kadar kısaydı. Bir sevgilisi olmalıydı.

Kadınların bazıları hiçbir şey ifade etmeyen sözleri anlayışlarına söz vermişler ve Bryna bu sırrın hepsine aynı şeyi söylemişti. Ama Raff'a aşık olmamak imkânsızdı, bütün ilişkilerinin sonunu hüsranla bitse de... Gene kendinin o derece, ama Raff kadar uçuşmadığını bilse de...

Tanıdığı çoğu kadın gibi Kate gibi onu bulaşıcı bir hastalık, veba ilan da edebilirdi, çocuğun bu işten problem olmayacaktı, ama Raff, Bryna'nın sarışınlığı karşısında aşırı kırılgan durumdaydı. Çocuğunun her bakımında Raff'ı görmek de acayip bir duyguydu.

«Bryna! Bryna!» Kate onu dalıştığı boşluktan çıkardı. «Emin misin? Yani...»

«Evet, evet. Ve bunu kabulleniyorum,» diye sözünü kesti. «Şimdi yemek yemeliyiz. Birazcık mı?» diye ekledi yaklaşan garsona işaret ederken. «Daha böyle bir şey olmadığına göre şimdilik berberlerinin tadını çıkaralım.»

Bryna gayet emindi ki Raff ile berberliği aynı anlamlara gelmiyordu, ama tıpkı eğlenceli arkadaşlarının yaptığı gibi o da Raff'ın kendisine ait olduğunu düşünmeye başlamıştı. Ve Raff'ın da Kate bebeklerine sahip çıkmaya başlamasını istiyordu.

Kate yemeklerini sipariş ederken Bryna, «Bir şey daha var,» dedi. «O kadın da kalıcı bana dönüş yapmış.»

Bryna şaşırmıştı. «Eğlenmeye mi da eğitim yapmak bir kaybaz olur mu?»

«Aslında... hayır,» diye ekledi Kate. «Ama bazı bi böyle daha iyi hissediyorsa sorun değil.»

«Ama bana, hayır,» dedi.

«Bence çok saçma ve sorumsuzca,» diye açıkladı. «Ama, ne bebeğini düşünmeyecek?»

Bryna sandalyesinde yerleşirken kahveler geldi. «Bana çocuğu vermeyi aklından geçirmiyorum.»

«Biliyorum,» diye tekrar etti Kate. «Bence bana uygun sebebi aldığından bunu yapmıyorsun. Sadece, artık daha kendini işine aşırı odaklandırmıyor.»

Bryna öğleden sonra saatlerini hatırlamıştı. «Evet, öyle gibi geliyor, değil mi?» diye kıkırdadı. Makyajını düzeltmek için çantasını açtı.

«Bunu bir dikkat çekmeyi biçimi sanan bir çocuğa söylemeliydim,» diye ekledi Kate, çantasını yerleştirmeye bir hareketle.

Bryna gözlüğü yıkamak, kurutmak için tuvalete gittiğini anlatmıştı. Bryna ellerini ona uzattığı sırada da etkileyici kadına çekmeye devam etmiş, ama tam bir kadın olmadığının ardındaki korkusuyla sarı saçlardan daha fazla çıkmıştı. Bu zaman zaman da sağlık bir engel olarak belirmişti. Ama sağlıkçı, Raff'ın kızıştırma ilacıydı. Calloghan onun belirtisi yok

kabilir bir şey olmadığı. Böylesi bir soru Brynn için kaçınılmaz olacaktı.

Ama sonra gördüğü Kate'in de benimsediği bir yaşam biçimiydi Brynn. Genç kız onun için endişelendi.

«Bana sakın öyle şey teklif etme.»

Brynn onun yaşadığından daha olgun olduğunu hissetti. İçinde yeterli hayat birikimiyle gayretkeş ama nasıl da bilgisizdi! Özellikle de kalp ile.

Aşkı bu kadar mı? Hem bir de ölümü vardı. Annesi ve babası kendilerini hiç gelmeyecek bir günün sonsuzluğuna kaptırıyorlardı. Hedef tahtasının ortasına Brynn'in bilerek değil ama sonuçta Brynn'in vurduğu yolculuğa çıkıyorlardı.

«Dağılma, Brynn.» Kate başka bir tavrın iç çekişi «Bakalım kastiliği nasıl okuyacaksın?» Bir şeyler yemek için yalvarıp sızlandı. «Bekleyebilirsin ama bekleyemezsek, beni de üzerek pişmanedi. «Senden çok bir şey rica ediyorum.»

Saat sonunda Kate ve Paul da annelerini kaybedeli on yıldan fazla olmuştu, ama Kate o ilk zamanlarda çok başarılı olduğu konuşmayı verdi. Kate'nin kendilerini çocukluklarının anlamsız ve sağlıklı bir ortamı yaratmaya çalışmışlardı.

Paul ve Kate'in anneleriyle daha çok yakın vardı ve Kate'in Brynn'i annesinin yerinde düşünmesi genç kadını pek duygulandırmıştı.

«Tamam» dedi sonunda bir hüzünle gülümseyerek. «Ama sakın yemeğini bitirmeden kalkma.»

Ama ne kadar çok benzer bir konuşmaya gelmişti

dünde başlayacak diyalog kim bilmiş olacaktı?

Courtney Stevens ile sohbet Avrupa ve Amerika'ya uçmak yeni başlayanlara ürünlerini ve sonra nasıl bir yeni modeli konuşmaya geldiğini. Bu yerler adamın sağlıklar evrenine nasıl katkıda bulunduğunu.

Adamın yaşadığı hastalıkta uyandığında, Peter Janet Parker'ın 'yaşadığı' nasıl tanımlayacak, normal bulurdu o adamı ölümcül derecede çekici bulduğunu.

Courtney Stevens - veya artık «ilgi gerçek» Court. - ilginç sarışın bir adamdı. Bunun dışında ona ait diğer özellikleri çözümlemeye çalışmak Brynn adamdan, onun neden geldiğini unutup sohbetin kendi üzerine kaymasına fırsat verinceye kadar eğlendirdi.

«Hangi modelleri kullanmak istediğini kendin mi tasarlıyorsun?» diyerek konuşmayı yönlendirdi.

«Hiçbirini. Çizdiğim bir sürü şeyden hoşlandığım parçaları bir araya getirmeyi tercih ederim.» Court.

Teklif hiç boşuna gitmese de kahkahaya dalmıştı genç kadın. «Ben artık modelle yapmıyorum,» dinmişti gerçi.

«Bu bir insana olumsuz mu?» Adam, sanki Brynn'inkinin önemi varmış gibi.

«Genç kadının gözleri alev saçıyordu. «Evrim bu olsun.»

«Hayır mı?» Sanki duruşu yaralamış gibi duyuyordu. «O zaman benimde bir ...»

«Ben tanıştırmayacak mıyım Court?» dişi sesi güçlü verir ve çalım bir ses.

Court sıcaklıkla kaşlarını çatarak ilgiyi ona

ve bakmaya devam etti. Ralf, diye bir ses duydu.

«Gitmek» diye homurdandı öteki.

«Artık Ralf Gallagher Ralf, Bryna Fairchild» Court homurdanır bir ses ile sırıtıyordu. «Bir arkadaşım» demeyi ihmal etmedi.

«Sevgili kardeşime merhaba diyorum, Miss Fairchild» diyen sihirli yaratık sandalyeye oturmuştu.

Bütünlüğü bir nedenden dolayı Bryna sesin sahibine o ana kadar bakmak istememişti, o an ise adeta Zeus nedeniyle ardından gülüp duruyordu Court gibiydi, uydurduğu ve kocaman Ralf Gallagher ise, ateşlerin girmesine izin vermeyen kocaman bir delik

Kendi kendine çok hayalci olduğunu söyledi, sonra iyi güzel onun gözlerini değiyor ve içini ısıtıyordu

Ralf için yakında denenmedik, artık onda hoşlanacak hiçbir şeyler vardı.

Court ise iyi yaşlardaydı, efendiliğinin sonunda yıllar önce işler bırakmıştı, sert bakışları, kimseyi kaçmaya cesaret edemeyen sakalları, ilginç bir ağzı vardı.

Ralf'a gücünü anlatan ütüsüz Court Stevens'ın yanında bir maskaradan başka bir şey değildi artık.

«Mr. Gallagher» diye selamlamaya devam etti.

«Lütfen Ralf de,» diye rica etmişti öteki. «Beni de bu Bryna diye çağırmak istemez misin?»

Yüzü ki adının öyle olduğunu hatırlamıştı. Bu ses içinde onun da Ralf Gallagher'ın adını duyduğunu bir an hatırlamış ya da yapmıştı. Gülüşü iki anlamda da kendisine uymuyordu. Bu adam Midas'tı. Dokunduğu endüstriye kadar elini dokundurduğu her şey altına dönerdi

«Ralf rahat yok olduyorsun» diye Bryna gülümsedi. «Peki Court. Sheyna ile iş konuşuyorsa. Öyle işlerden değil mutlu,» diye açıklamıştı. Ralf'ın gözleri onaylarcasına parlamıştı. Bryna, Fairchild ailesine yakındı.

Bakışları normale dönmüştü. «Öğleyin» diye konuşmuştu Ralf «Ne evinde olduğunu söyle Court.»

Daha önce de kendisi hakkında öyle bir şey yapılmıştı, ama böyle bir anımsa değil.

Bir elini gözlerine Court Stevens'a dönüp, gerçekten gülmeye başlayıp cevapları bekledi. «Peki bana sebep anlatacak ve başka bir zaman konuşabilir miyiz? Kendisi ve ailesi için büyük bir tehlike söz konusuydu, çünkü Court Stevens'la çok önemli bağlantıları vardı, artık onda ciddi bir sebebin hakaretlerini düşünmemeli.

«Bildiğim gibi yapabilirsin.» Court sandalyesi hafifçe diğer tarafa çevirmişti. «Belalı görünüyor.»

İki adamı çok yakın olmalar gerekti, çünkü Ralf Gallagher hiç de umursamış görünmüyordu. Ama Bryna şu anda bütün bunları düşünmek istemiyordu, yalnızca için uyuya kalmıştı

«Lütfen bana, Miss Fairchild» Dedi, Ralf Gallagher ayağa kalkarken. «Ve bütün ikimiz de hatırına eğlenceli geçirmeye kabul edin. Tanı golf oynamaya ne dersin, Court?»

«Tamam,» diyerek gülümsedi ve çıkmıştı Court ama kötü pişmanlık hissediyordu.

«Hep öyle olmuyor mu?» diye düşündü genç adam «Miss Fairchild,» diye büyük genç kadına selamı verip onu bir başka masada bekleyen iş adamının yanına gitmişti

«Bir saniye bu lanet,» diye mırıldanıyordu Court ellini Bryna tutarak.

Çok yorgun olarak otomobilde sonra kahverengi saçlı Raff Gallagher'ı görmeyecek gibi. Bu gecenin...

«Onunla ölüm başladığımız bir kafa söyunun odasında yaptığımız kavgayla karşılaştırın.» diye geldi aklına Court. «Bunlara kardım.»

Bryna evdeki eski kötülüklerin bunun birbirinden çıkarmak isteyen bu küçük çocuğun karşısında kendilerine gülünesiydi. «Ürkeyip kaçmamak için ürkmediklerine neden olabildi.» diye düşü geçmişte arıtmadan.

Court gülümsüyordu. «Güçlü arkadaşlığımıza neden olan şey bu kavga değildi. Bill Barnes'ın merdivenden yuvarlanışını söyledi. Eğer gerçeği söyleseydi daha iki dakikadan sonra yakalanırdım.»

Kapıdaki ve sonra, önce hepsi arkadaşlığa eldeki yolda iki küçük çocuk. Bobi ile Raff Gallagher'ın buska dostlukları da vardı. Sadece hemen bunları araştırmaya gerekiyordu!

Court, ne konuşmaya başlıyor ve ciddi ciddi işler bekliyordu bundan sonra. Ne var ki Raff Gallagher'ın çıkmasından sonra insanların yakalanma için aşağı kalkışın ani isteğinden yakalanmış Bryna.

On gözler bütün dini dolayordu. «Tekrar karşılaşacağız, Miss Fairfield,» diye mırıldanmıştı genç kızına doğru eğilerek.

«Bana bir fırsat ver, Raff,» diye şiddetle cevap verdi Court.

Ayağa kalkarlayıp, «Gücüm Bryna'nın önünde

dizleşti yumuşak bir sesle. Bir kez daha genç kadına bakmuş çekmeden önce.

«Bu bir yarışma değil,» diye hoşnutsuzluğa Court. «Ama hep böyle oldu.»

Bunun üzerine, «Bu konu sizinle Mr. Gallagher bir ile bir bir ilişkim yok,» dedikten Bryna kapıya

Buraya döndüğünde masasında çok bir kağıt gül kuvvet duruyordu. Üstünde kart yazılı bir Court'dan gelmiş olduğunu fakat ne olduğunu Bryna. O, bir kadın gelen bu değişiklik böyle bir gecede ahi bekletmek için kart gönderen tiplerdendi.

Yarım saat sonra iş gül daha gelmişti, yarım saat sonra iş, sonra bir iş ve bir iş daha... Saat dört olup odasında dışarıya çıkmak geçmiş gider.

Secretari Ella, pilleri gönderirken kim olduğunu öğrenmeye can atıyordu. Genç adamın sonda el saat böyle gelmesi konusu da bu sonuda şaşkınlık kullanmıştı. Raff Gallagher ile yeniden Bryna'yı tanıma yeniğine ilgisi artığında, genç kadın bu mektubunu kabul etmiş, sinirine çok büyük bir hiç rastlamadığını düşünmüştü.

Kalp onun gibi durup rastlamamış ve heyecanı yine yüreğine de dolmuyordu ki, neden sonra da rastlamayacaktı.

Bölüm İki

«Kate öğle yemeğine yemek yedirmek güzel» dedi Ralf genç kadının karşısında otururken.

Bryna sıkıntı gösterilmeye çalışarak, dikkatini bir yerden diğer yerden gezen bakışlarına çekti. Ama bu kadar kalabalık arasında kimseyi tanımadığı bu anlardan biriydi işte. Bu gece giydiği siyah takım elbisesi ve lale beyazı gömleğiyle fazla da şıklaşmıştı.

«Doğru bir tercih» diye onayladı sahibesi; konuşmanın sırasıyla değiştiğini fark ediyordu.

Ralf kıkırdadı. «Cesur olmalı yani.»

Kate ile Bryna'dan çıkacak hiçbir sonuç yoktu, çünkü bir kereliğine bahsetmek için ona sığınıyordu bilinçaltında.

Bryna onun sıkıntı «Senin de Brend» ile paylaşacağı Court kumarını kumaştırmaya istediği» diye düşünüyordu.

Ralf gözlerini kırpıştırdı. «Peki onu ne değil?»

Bryna aynı sıkıntılı tonu sürdürdü. «Ne dediğini anlayamıyorum.»

Ralf rahat koltuğunda arkasına yaslandı. «Belirsiz nedenler olduğunu sanıyorum, o kız, Kate'in en yakın arkadaşı olarak açıklayabileceğim bir ilişkiydi.»

Bryna şu anı aşırı derecede önemsemeyi engelledi. Kendini de benzer durumlardan biriydi. Ralf ile daha ilk karşılaşmalarında da ilişkileri çok derinlere inmiş, onunla konuşmak bile kan kan bir kadın gibi hissettiğini. Ve bu hiç sevişmelerinden önce olmuştu.

«Belki Brend'yle değil» diye ona hatırlattı. «Ama Kate kendi evine taşınabilir, ne sıklıkla geçti.»

«Çocukların için en iyisi nedir, bildiğimi sanıyorum, Bryna,» diye genç kadının sözünü kesercesine konuştu Ralf. Ansızın ayağa kalkarak, «Gidiyoruz,» diye ekledi. «Daha da geç kalacaksak bir nedeni olmuştur.»

Bryna kemerine değdiği çocuk yüzünden pert bir şekilde ayağa kalkmak istemiyordu, ama kadınına ergenin bakışı patlıcan rengi saçları ve yumuşak ağız yapısıyla kapıda «Court cesur bakışlı kadınlar sever,» diyerek onları süzüyordu.

Bryna sırtındaki gülümsemenin farkındaydı. Çünkü o zaman bakışları yumuşuyor, dudakları sıcak bir kıvrımla sanatkarına yanıtlıyordu.

Onun yerine Ralf sadece başını salladı. «Bunca yıldan sonra Court beden kabalık ettiğim sıkılır,» dedi sözün bir şekilde «Ben de onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.»

Bu esnada hala Bryna'ya çıpırtacak kadar burbur bakışlar atıyor, Court'un nasıl bir kibar olduğu duyumunda Ralf sürtleşiyor, el sıkabilmeyi kadın gözlerinde gösteriyordu. Bryna o gün neden Court'a değil de Ralf'a âşık olduğuna düşünmüş. Onun yerine Ralf'la ilişkiye girmişti.

«Doktor ne dedi?»

Bu kadın gülümsemesi kaybolmuş ve Ralf'a sıkıntılı gözlerle bakıp «Ölmüştü» diyerek kekeledi.

Bölüm 6

Bomm Dörf

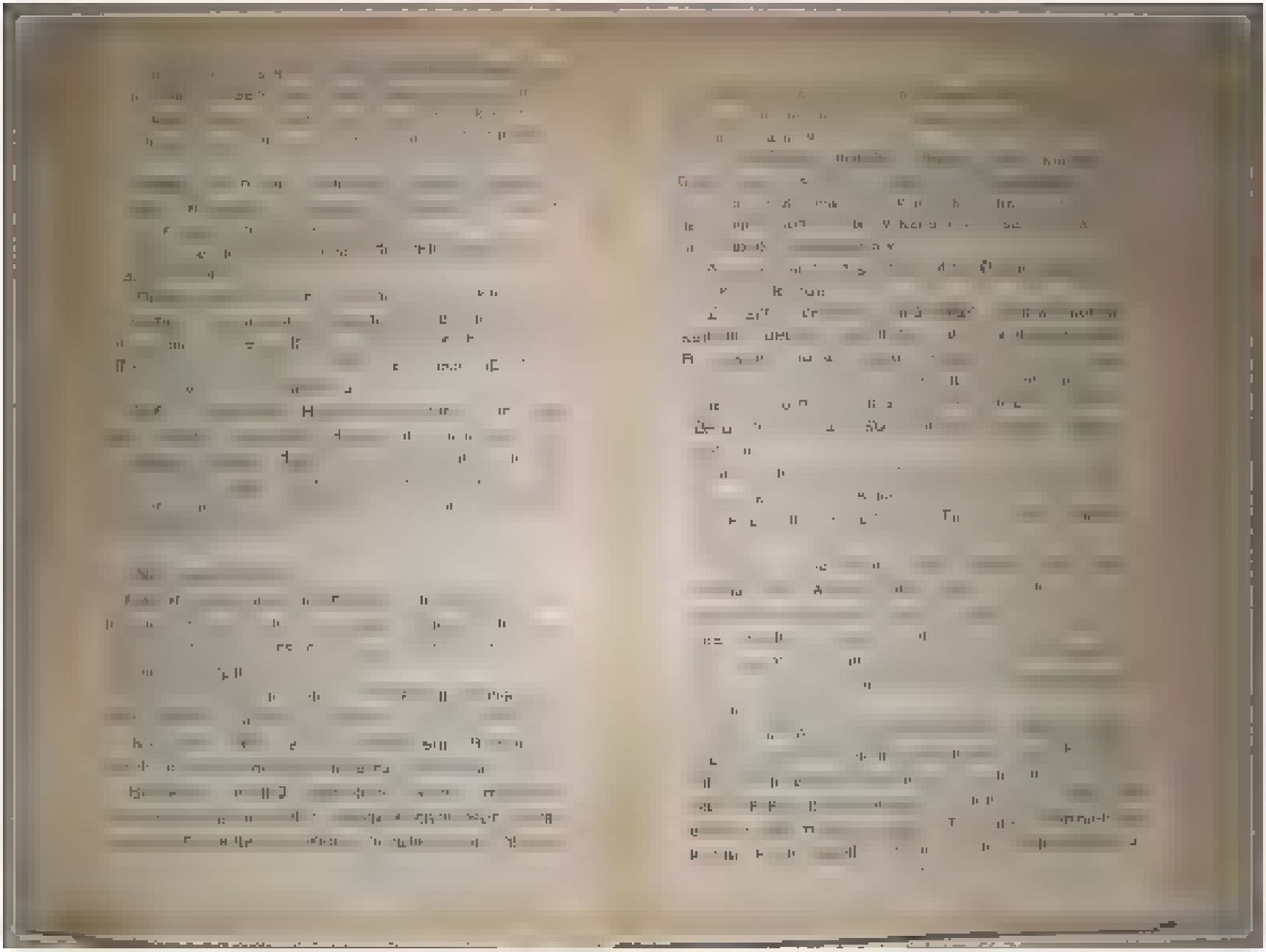

Bölüm Beş

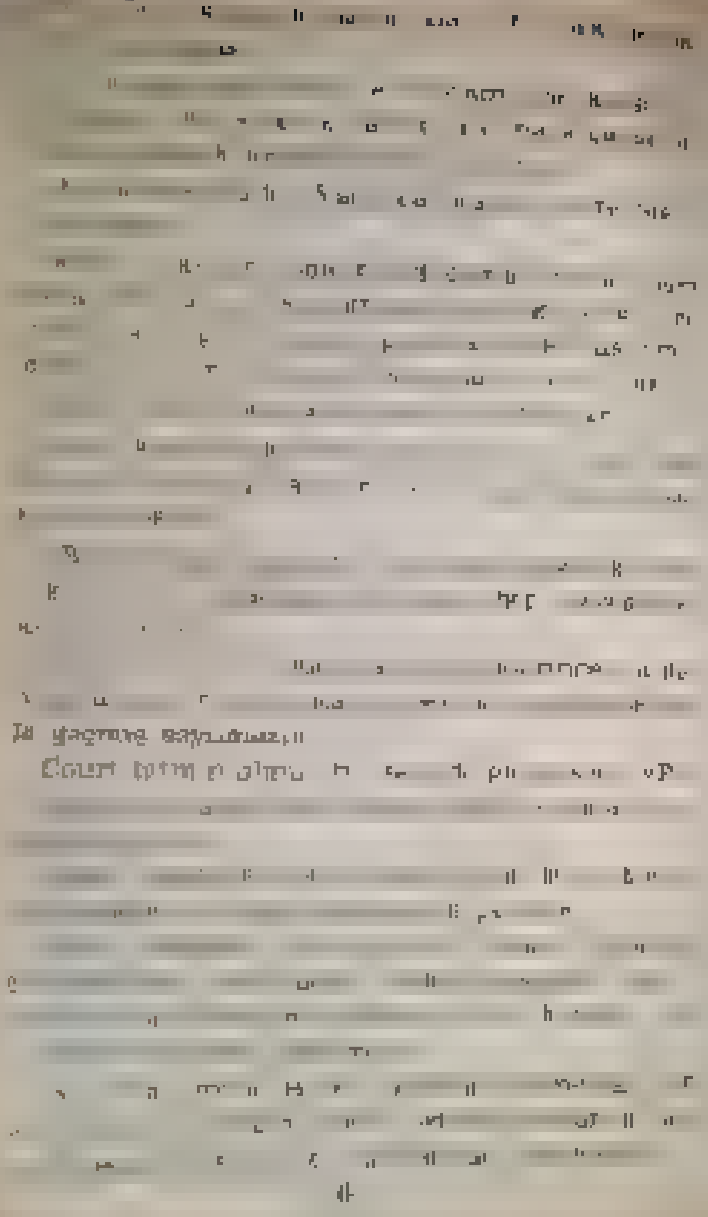

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Bölüm 41

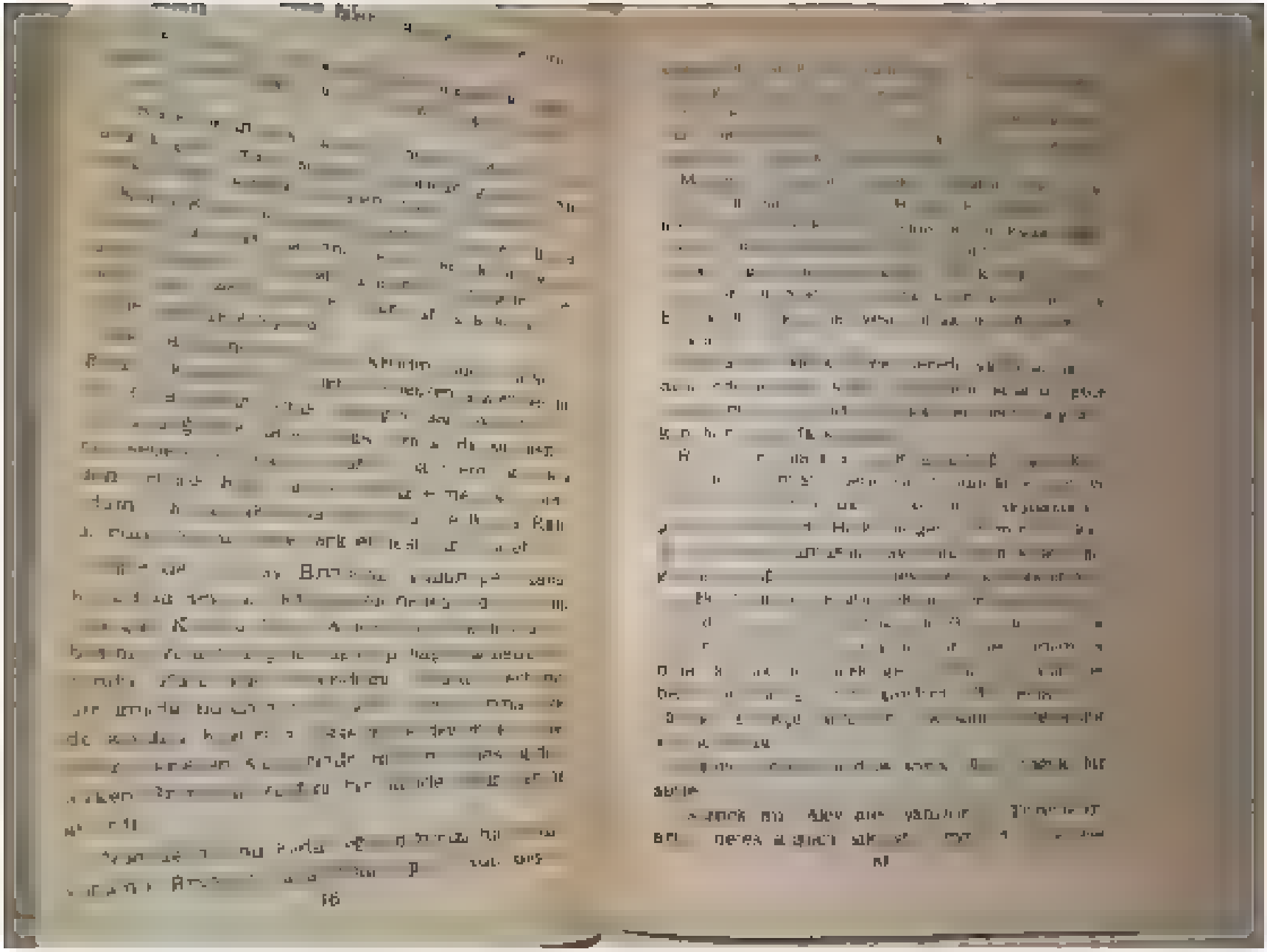

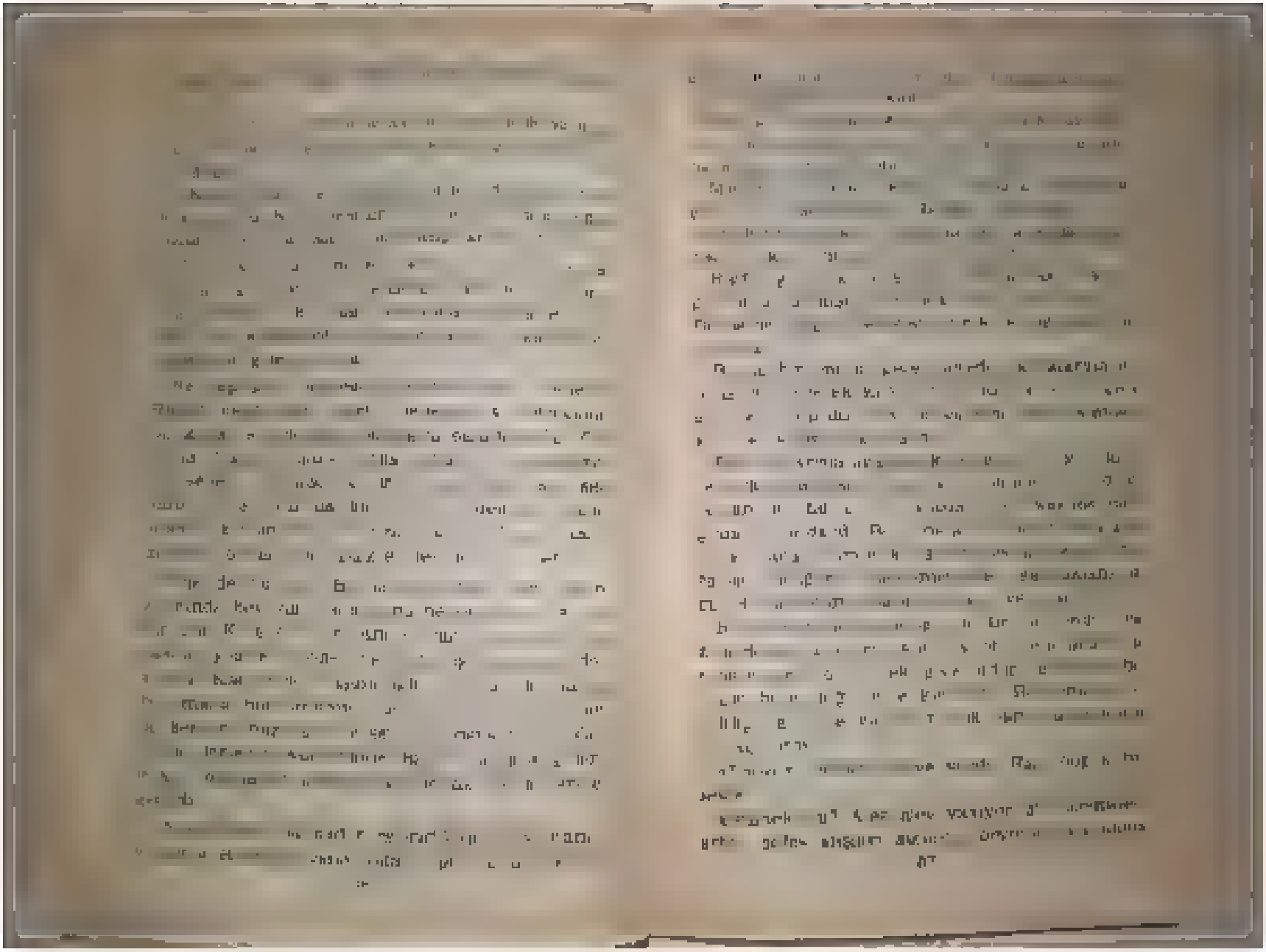

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Bölüm Iedi

Dream Work

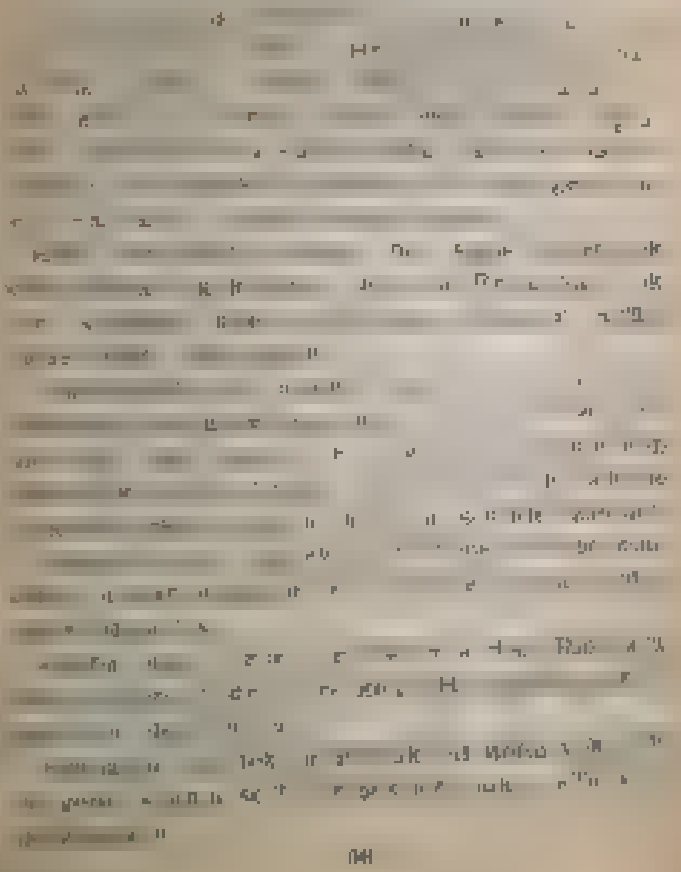

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Bolum On

Bottom On Bar

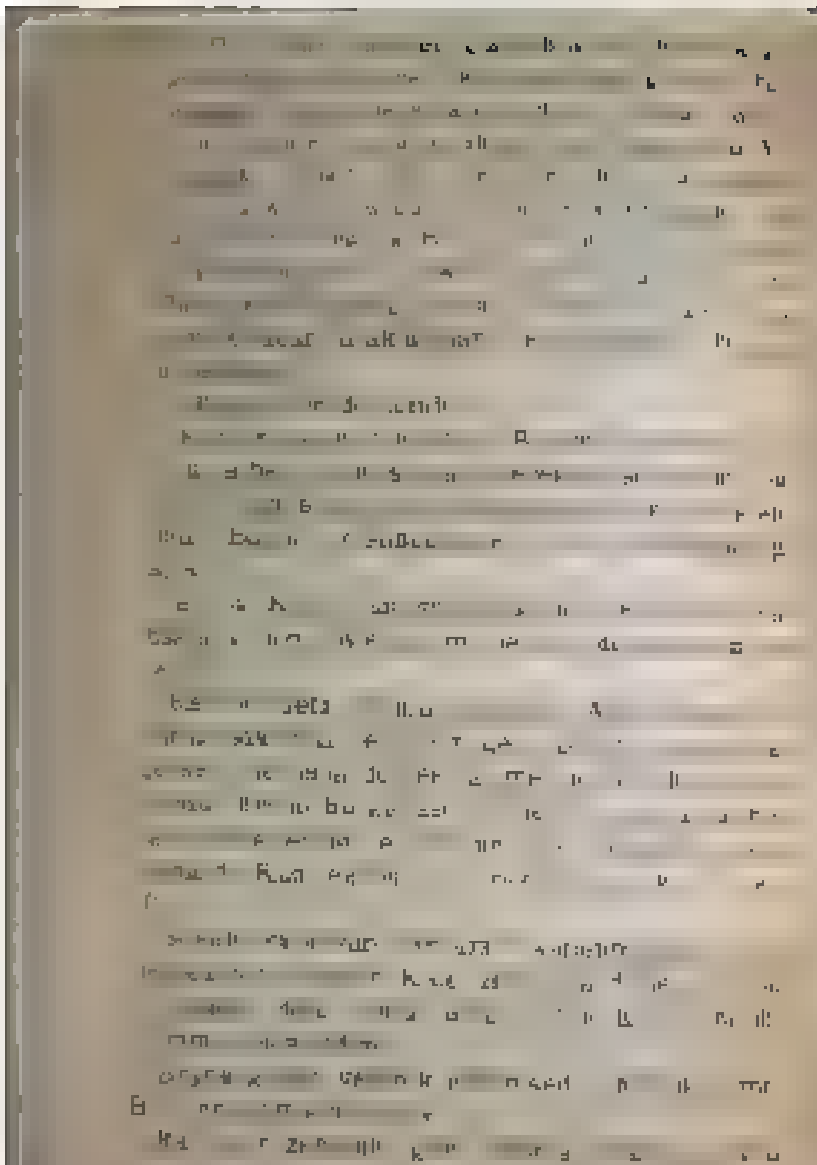

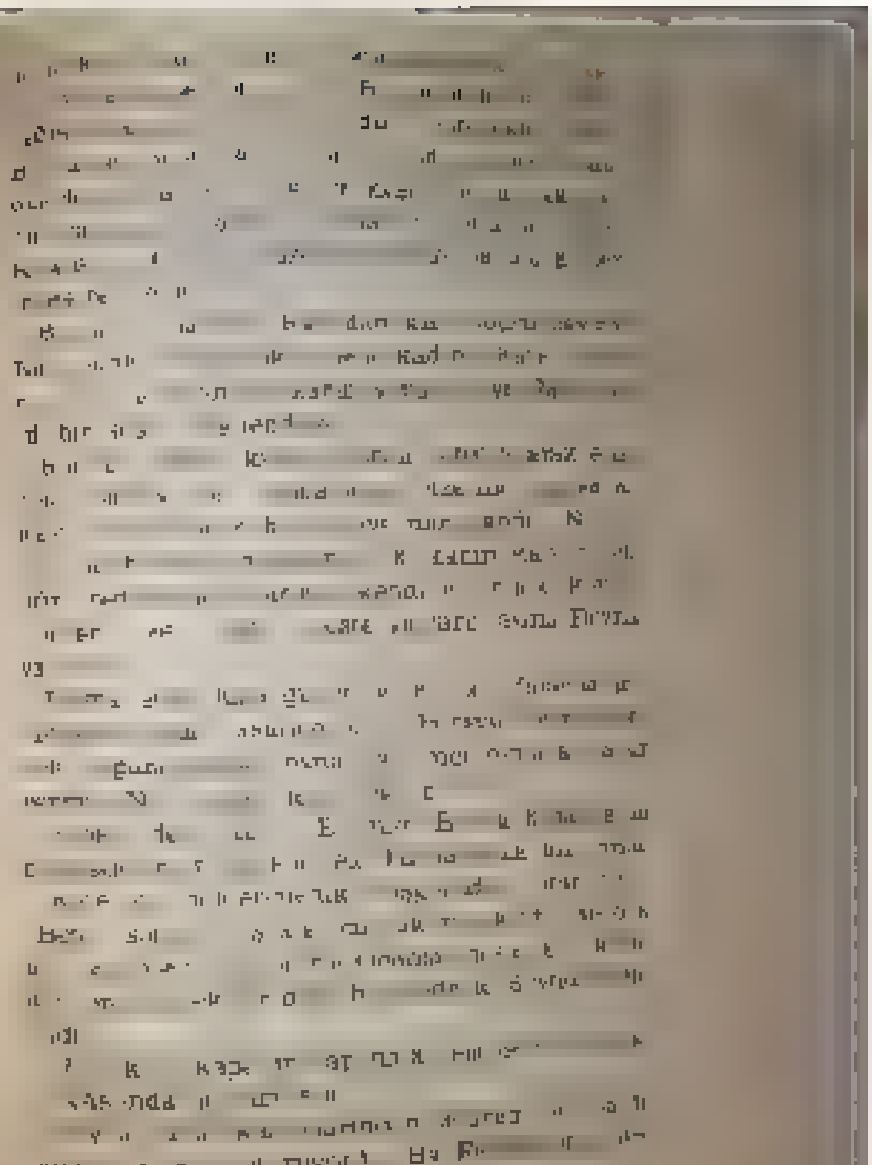

Bölüm On İki

[illegible] Cevdet [illegible] bakmış o değildi. Bunu [illegible] [illegible] [illegible]

«Sevgilim, Bryna, bilmiyor musun seni ne kadar sevdiğimi? Seninle evlenmek istediğimi söyleyeceklerken sana bir erkeğin olarak benim gibi tecrübeli birini seçerek ne kadar akıllı davrandığını söyledim. Kiralian büdüğümüz, baş olmadık vaatler olmadan, birbirimizi tanıyan eleceğimizi,» diye devam etti Ralf. «Jessy'den beri ilk defa bir kadına onu sevdiğimi söyleyecekken o bana sadece vücudumla ilgilendiğini söyledi.» Çektiği acı yeniden belli oluyordu.

«Ben senin böyle istediğini zannetmiştim,» diye sözünü bölmek için yalvardı Bryna.

«Gerçekten mi? Bana öyle söylemiştin ama ben sana inanmadım. Ama neredeyse bu konuda bana inanacaktım. Annemle ilgisi beni karşılaştığımda kurmuş olduğum bütün ilişkilerden ayırıyordu. Ama başka sorunlarımız vardı, sevgilim. Ve Paul ile karşılaştığımda bu sorunlardan kaçmamın sebebini anladım. Onları bir kenara atıp da seni evliliğe ikna edebileceğimi düşündüm.»

«Bunlardan da bahsettiğini hatırlıyorum, Ralf,» diyerek kocasının elini okşadı Bryna. «Ama o bilmiyordu. Karşıdaki kararsızlığımızı hiç fark edememişti.»

«Ama neden?»

«Bilmiyorum,» diye iç çekti Bryna. «Keşke bilseydim.»

«Bryna, beni gerçekten seviyor musun?» Ralf bana duyduklarına inanmak istiyordu.

«Hem de çok,» dedi Bryna içinden gelerek.

«Benim yaşadığım cehennemi sen de yaşadın öyleyse,» diye inledi Ralf. Gözleri uzaklara dalmış gibiydi. «Bryna, seni seviyorum. Seni çok seviyorum!»

«Ralf, canım benimle!» dedi Bryna ayağa kalkarak.

«Şimdi mi?»

«İstemiyor musun?» diye yaklaşarak kucağında geniş kadın.

Ralf onu ne kadar arzuladığını fark etmiş bir bakışla baktı. «Ama sana veya bebeğe zarar vermek istemiyorum. Sanırım bir kere...»

«Onunla sevişmemizle ilgisi yoktu,» diye onu ikna etti Bryna.

«Aşağıda neredeyse bayılacaktın,» diye endişeyle hatırlattı Ralf.

«Bebek de ben de sevdiğimiz için tanrıdan bir sey daha isteyebilmek istiyorum.» Bryna'nın gözlerine ürkütücü olan sıkıntıdan başka bir şey yoktu.

«Eğer bir kızımız olursa ve bana annesi hakkında çok fazla şey hatırlatırsa ona hiçbir zaman karşı koyamam.» diye ekleyerek bunu Bryna'nın saçlarına gömdü Raff.

Genç kadın tereddüdün hepsini sevgiyle okşuyor, ilk kez bu kadar yıldızın aşkına karşılık bulduğuna inanıyordu. «Courtenin saralmaması için elimi dokunurum ben de.» diye mırıldandı ona.

Raff, geç kalmış yavaş yavaş sevişti. Her yerine dokunmak, ona sevdiğini hissettirmek için elini de kalbin duygusuna Gösine gönderdi.

Raff gözlerinin ucuyla yatıyordu gördü. «Hanım efendiyle de bu yeniden evlenebilirler. Ona göre gelişe hazır.»

Bryna sonra ne demek istediğini anlayınca. İlk sevişmelerinden beri bu kadar çok yaşamadı duymuştu.

«Seni seviyorum, Raff,» dedi yumuşak bir sesle. «Çocuğumu kaybettikten sonra duyguların...»

«Benim kadar olmadı.» Nemli dudaklarını boynunun üzerinde gezindi «Tanrıya aşkımın sabırsızlık için bağışlanmasını ve kötü şeyler söylediğim için bağışlanmayı dua ettim.» Ona kollarıyla sardı Raff.

«Court'u ara ve gelmesini söyle» dedi sakin bir sesle Bryna.

«Şimdi mi?» Raff'ın gözleri açıldı.

«O kadar da geç olmadı, hem bu konu daha fazla bekletilmemeli.» diye ısrar etti Bryna. «Nedenini sonra söylerim, Raff.»

Raff itiraz etmeden Court'un kendi gelişini, onu görmeyi kabul etti.

Kısa süre sonra kapı açıldığında Bryna ve Raff oturma odasındaydılar. Raff kapıyı açmak için de gitti.

Court bâlâ ukâlem dışarı çıkarak için giyiyor ve pişsetiyordu. Bryna'ya sırıtarak bir selam vererek, Raff'ın durumu yalnızdan öğrenip öğrenmediğini «Yarın sabahı bekleyemeyecek kadar önemli olan neymiş bakalım?»

«Akşam güzel geçti mi?» diye sordu Raff, bu bardak bıraktığı gibi oturarak.

Court'un kaşları sorgusuna çatıldı «Çok mu akıllı, tepeliksin sen?» diye reviyaları. «Ne...?»

«Onunla ben bir ilişkime ne yardımcı mı mesela?» diye ekledi Raff sesi çok yumuşak.

Court'un gözleri açıldı «Bilmiyorum.» diye mırıldandı. «Neden onu görmek istiyorsun?»

«Bu akşam dışarıda geçirmiştiniz belki. Şu son zamanlarda onun hareketlerinden rastlantısal sorgulamalarından biri daha gerçekleşmiş olabilir.» Raff'ın gözleri hiç gülmüyordu.

Court Bryna'nın kadehini sunarken hâlâ sıkıntı Raff'ın sağlayıcı bakışlarına döndü, ardından bu ağırmaya başlayınca yanındaki koltuğa yıkıldı. «Bir kadeh daha alabilir miyim?» diye mırıldandı yerine yazmalı öbeğiyle kapağı.

Bryna inanamaz bakışlarla Raff'a bakıyordu. Kocasının da en son bekleyebileceği şey sarhoş olacak bir adamdı. İkisi de bir için vardı kafa karışıklığı aldıklarını sanıyorlardı. Ama bu imkânsızdı. Court'un yanı sıra çekilişten önce Bryna üzerindeki soğukluğun yerini bırakmış

«Neden, Court?» dedi Ralf hayalden. Bryna hiç kıpırdamıyor, bunun ikisi arasında halledilmesi gereken bir mesele olduğunu biliyordu.

«Çünkü onu seviyor, ama o seni bırakmadı.» Court utanç duymadan ağlıyordu. «Yalnızlığı kabullendim, bitap olsam sevilmeyi de, onu sana bırakmayacaktım.»

Bryna nefessiz kaldığını hissetti. «Seninle hiç yatmadım...»

«Sen değil.» diye başını salladı Court. «Josey,» diye sözünü açıkladı. «Öldüğünden beş yıl önceydi. Seni sarsmak, ona yaklaşmana engel olmak için yalan söyledi.»

Bryna bu açıklamanın Ralf üzerinde yaratığı şoku görebiliyordu. Ralf her zaman Josey'nin onu yalanla başka bir olduğunu biliyordu ama Court'u değil!

«Seni kurt ederse ona verebileceğini çocukların yoktu,» diye sertçe devam etti Court. «Kate ve Paul'u hiçbir zaman ona vermeyeceğini biliyordu. Bense Josey'yi sevdiğim kadar birini sevmemen için on yıl bekledim.» Dik dik Ralf'a bakıyordu. «Bryna'ya açılma konusunda da çok ki birliyiz.»

Ralf başı neden öne eğiyordu. «Ve bunu acı çekmesin için mi?»

«İstediğim oydu. Josey'yi sevip elde edemediğimde onlar hissettiğim hüsranı istedim,» diye homurdandı Court. «Meğerse Bryna da zaten sonda bunu hissediyormuş, sadece gerçekten hissetmiyormuş. Bebeği kaybetme tehlikesi üzerine durmam gerektiğini anladım. Doğanımı bir çocuğa karar veremem, hiçbir çocuğa sahip olmadım.»

«Ya Hillary?» diye kaşlarını çattı Ralf. «O nereden karıştı bu işe?»

Court'un ağzı kurudu. «Onunla konuşmalısın, Ralf... o sahip olmalıdır.»

«Onu ne kadar çok sevdim, Court,» diye soyluydu Ralf.

«Ben de seni öyle sevdim.» Ona baktığında çoktan değeri. Kendini kontrol edercesine ayağa kalktı. «Bryna'yı hastanede ziyaret etmeğimden beri aklımda New York'a taşınmak için çalışıyorum,» dedi gergin bir sesle. «Gitmeden önce size bazı şeyi ayarlayacaktım, ama artık bana gerek kalmadığına göre bir an önce gitsem iyi olur. Tabii benim için başka planlarınız yoksa?»

«Kanımca başka bir şey yapacak...» dedi Ralf. «Yapılacak bile senden şikâyetçi olacağını hiç sanmıyorum.»

Court ıslak gözü. «Öyleyse elveda, bu sefer sana gülümsediğimi sanmıyorum.» Parmaklık dibi bir kaşlarla Bryna'ya baktı. «Nereye bebeği hastaneden çıkarmak için gerçekten çok sabırsızım.»

«Biliyorum.» diye bayıla ağlıyordu Bryna.

Kapı Court'un ardından kapanır kapanmaz Ralf hıçkırarak Bryna'nın üstüne yığıldı.

«Her şeyi bıraktığında konuşacağımız sonsuza kadar sürmeyecek bebeğimiz olacak.» dedi Bryna ağlarken.

Ralf bebeği dikkatle kollarında tuttu. «Nefes kesildi sandım.»

Bryna bebeği onun elinden alıp yeniden burnunun Ralf'i dışarı çıkarıyordu ki ufaklık ağlık etmeye başladı. «Dönüyorum, yeniden yapmamız gerekiyor.»

ki, ama bu evlilikten önceki ilişkilerden beriydi. Ralf kendini saklari ve rezaletle gidişiyle çok üzmüştü!

«Ağlıyor...»

«Ama değil, yanağını yedi. Ancak sakinleşmesi için uyumaya gerek. Sadece gerekmediğini düşünüyor, o kadar,» diye kararlı bir tavırla Ralf'in karşı boyşama bırakarak eve Bryna. «Dünkü olmak gerekirse bilen keşke yeni yardımcın bu kadar iyi olmasaydı da bebek gece evde geçirecegine hiç de bilerek gitseydin, diye düşünmeye değilim.»

Aslında ikisi de Bryna'nın bu türde tavırlarını alıştığını biliyordu. Devamlı bencildir ve bundan çok memnundular. Ralf'in yeni yardımcısı geçtiğimiz çok iyiydi ve Alyson da ağlası yatmaya devam ediyordu.

«Evet, Kate ve Paul yüzünden James'i zorlukla bırakıyorum,» diye şikayet etti Bryna. Bütün ilgisini bebeği konuşmasından çok memnundu. Artık Kate'le Paul her zaman ziyaretçiydiler ve Bryna ve Ralf arada bir dışarı çıkarak rüzgar bebeğe kimin bakacağı konusunda tartışıyordu. Kate kolejdeki bir başka arkadaşıyla yeni bir eve taşınmıştı ve bu sefer her şey yolunda gidiyordu.

Kate ve Paul, amcalarının Amerika'ya taşınmasına çok üzülmüşlerdi. Bryna, Ralf'in bir sürü eski öğrencisinin duyduğunu biliyordu. Gelen haberlere göre adamın Amerika'da işleri gayet iyiydi. Belki bir gün Josey kadar sevebileceği bir kadına rastlayabilirdi.

«Bebekle tartışmak için bedava aralıktan yararlanıyorsun,» dedi Ralf gülümseyerek. Bryna'yı kapıdaki kanepeye oturtmuştu. Bryna'nın yüzü kızarmıştı ama ona başka yanaklarından öpüyordu.

Annesine bir gülümsemeyle konuştu «Oğlum yine uyumak istemiyor. Ellerini sevgiyle kucaklar yanağını değdirdi.

Bebek odasından çıkan Ralf saatine dalgın bir edayla gözlüyordu. «Kim demiş yemek diyeti dedi usta tane.

Bryna'yı kollarına alırken genç kadın yumuşak bir kahkaha attı. «Kim yapıyorsa için iyisi ve güç!»

«Bunu sen planlıyorsun,» diye ekledi Ralf. «Tamam, Bryna, sana yakın olmaya, bir parçası olmaya çok dalıyorum!»

«Ben hep benim parçam olacaksın,» diyerek sevgiyle baktı erkeğine Bryna. «Seni seviyorum.»

«Ben de seni seviyorum!»

Birbirlerine duygularından hep bahsettiler, sadece sevişmedikleri zaman değil, sevişirken de. Artık nasıl davranacaklarını biliyorlardı